

Ανακοίνωση της Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης

Η κυβέρνηση της ΝΔ υπέγραψε με το Ισραήλ τη συμφωνία για την “Ασπίδα του Αχιλλέα”, ένα εξοπλιστικό πρόγραμμα περίπου 3 δισ. ευρώ για τη δημιουργία συστήματος “άμυνας”, πανηγυρίζοντας για μια ακόμη “μεγάλη εθνική επιτυχία”. Τρία δισεκατομμύρια ευρώ για πυραύλους και πολεμικά συστήματα, την ώρα που εργαζόμενοι και νεολαία πληρώνουν την ακρίβεια, τα νοσοκομεία και η δημόσια παιδεία καταρρέουν και η στέγη γίνεται άπιαστο όνειρο. Αυτά τα πανάκριβα όπλα έχουν αποδειχθεί σχεδόν άχρηστα στις σύγχρονες συνθήκες διεξαγωγής πολέμου, με μικρότερη αποτελεσματικότητα από τη μαζική χρήση πάμφθηνων drones.

Πίσω όμως από τα μεγάλα λόγια για «εθνική ασφάλεια» κρύβεται μια πολύ συγκεκριμένη πολιτική: **η Ελλάδα εξοπλίζεται, στρατιωτικοποιείται και βαθαίνει τη συμμετοχή της στους πολεμικούς ανταγωνισμούς.** Δεν πρόκειται για μια ακόμη αγορά όπλων. Η **“Ασπίδα του Αχιλλέα” αφορά μια συνολικότερη στρατηγική επιλογή του ελληνικού κράτους και κεφαλαίου:** περισσότερη πολεμική προετοιμασία, περισσότερη πρόσδεση σε ΝΑΤΟ/ΗΠΑ, βαθύτερη στρατιωτική συνεργασία με το Ισραήλ και διεκδίκηση αναβαθμισμένου ρόλου στον ανταγωνισμό για την Ανατολική Μεσόγειο.

Και γι’ αυτό ακριβώς πρέπει να σημάνει συναγερμός. Η επιλογή του Ισραήλ ως στρατηγικού εταίρου δεν είναι συγκυριακή. Το Ισραήλ παρουσιάζεται από την ελληνική κυβέρνηση, τα στρατιωτικά επιτελεία, τα κυρίαρχα ΜΜΕ ως **υπόδειγμα στρατιωτικής ισχύος και διαρκούς πολεμικής ετοιμότητας. Το Ισραήλ αποτελεί σήμερα το πρότυπο μιας βασικής τάσης του σύγχρονου καπιταλισμού:** της κοινωνίας της μόνιμης πολεμικής προετοιμασίας, της επιτήρησης, του ελέγχου στο όνομα της “ασφάλειας”. Της στρατιωτικοποίησης και του εκφασισμού της κοινωνικής ζωής. Δεν αγοράζει απλώς η Ελλάδα ισραηλινά όπλα. **Το ελληνικό κράτος “αγοράζει” και υιοθετεί ένα μοντέλο. Και αυτό το μοντέλο είναι βαθιά αντιδραστικό.** Γιατί πίσω από την “καινοτομία” και την “αμυντική τεχνολογία” βρίσκεται η γενοκτονία της Γάζας, η κατοχή και το απαρχαίνω στη Δυτική Όχθη, τα βασανιστήρια, η εθνοκάθαρση. Αυτά είναι που θαυμάζουν. Αυτά είναι που θέλουν να αντιγράψουν και σε αυτά τα εγκλήματα γίνεται χρηματοδότης το Ελληνικό

κράτος δίνοντας 3 δις ευρώ. Και αυτό το πρότυπο δεν θέλουμε να το εισάγουμε στην Ελλάδα. **Θέλουμε να το ανατρέψουμε.**

ΔΕΝ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ “ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ” ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση ζητά από τους εργαζόμενους να “κάνουν υπομονή”, βρίσκονται δισεκατομμύρια για πολεμικά συστήματα. Αυτό είναι το πραγματικό πρόσωπο της “πολεμικής οικονομίας”. **Λεφτά υπάρχουν. Απλώς δεν είναι για τους φτωχούς, τους ανέργους, τη νεολαία.** Είναι για φρεγάτες, μαχητικά, πυραύλους και “Ασπίδες”. Η κυβέρνηση λέει ότι οι εξοπλισμοί είναι απαραίτητοι για την “ασφάλεια της χώρας”. Αλλά ποιας χώρας; Της χώρας των εργαζομένων που δεν μπορούν να πληρώσουν το νοίκι; Των νέων που δουλεύουν με μισθούς πείνας; Των ασθενών που περιμένουν μήνες για μια εξέταση; Ή της χώρας των εφοπλιστών, των ενεργειακών ομίλων και των επιχειρηματικών συμφερόντων που διεκδικούν τη γεωπολιτική αναβάθμιση του ελληνικού καπιταλισμού; **Η “εθνική ασφάλεια” της κυβέρνησης είναι η ασφάλεια των συμφερόντων του ελληνικού κεφαλαίου.**

Η “Ασπίδα του Αχιλλέα” είναι ταυτόχρονα κομμάτι του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού. Η κυβέρνηση παρουσιάζει τους εξοπλισμούς και τη στρατηγική σχέση με το Ισραήλ ως αναγκαία απάντηση στην Τουρκία. Επιχειρεί να εμφανίσει την Ελλάδα ως “αμυνόμενη” απέναντι σε μια διαρκώς επιθετική Τουρκία. Είναι η ίδια λογική που χρησιμοποιείται εδώ και δεκαετίες: **“Η Τουρκία απειλεί – άρα πρέπει να εξοπλιστούμε”.** Και έτσι ο ένας εξοπλισμός φέρνει τον άλλο. Ο ένας στρατός ενισχύεται επειδή ενισχύεται ο άλλος. Η μία αστική τάξη επικαλείται την απειλή της άλλης. Και οι εργαζόμενοι και στις δύο χώρες πληρώνουν τον λογαριασμό.

Η τουρκική αστική τάξη έχει τα δικά της συμφέροντα και επιθετικές επιδιώξεις. Αυτό όμως δεν μετατρέπει τις ελληνικές κυβερνητικές και στρατιωτικές επιλογές σε “αμυντικές” από τη φύση τους. Ο ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός **είναι ανταγωνισμός ανάμεσα σε δύο αστικές τάξεις και δύο κράτη για κέρδη, γεωπολιτική ισχύ, ενεργειακούς δρόμους, θαλάσσιες ζώνες, αγορές και περιφερειακή επιρροή.** Η ελληνική κυβέρνηση δεν μπορεί να εμφανίζεται ως “φιλειρηνική”, ενώ βαθαίνει τη στρατιωτική συνεργασία με το ισραηλινό κράτος. Η “Ασπίδα του Αχιλλέα” είναι τμήμα αυτής της σχέσης. Το ίδιο και η συμμετοχή της Ελλάδας στους ευρύτερους σχεδιασμούς ΗΠΑ, NATO και ΕΕ. **Η Ελλάδα δεν είναι παρατηρητής των πολέμων. Είναι ενεργό τμήμα του πολεμικού πλέγματος.** Γι’ αυτό και τα συστήματα Patriot βρέθηκαν στη Σαουδική Αραβία, για να προστατεύουν τις πετρελαιοπηγές του επίσης δολοφόνου πρίγκηπα της. Γι’ αυτό και οι φρεγάτες βρέθηκαν

στην Ερυθρά Θάλασσα, για να προστατεύουν τους εφοπλιστές και τα κέρδη τους. Όλα αυτά κόστισαν πολύ περισσότερα δις, που πληρώσαμε οι εργαζόμενοι με φόρους, χρέος και λεηλασία κοινωνικών αγαθών.

Ο εχθρός των εργαζομένων σε Ελλάδα και Τουρκία δεν βρίσκεται λοιπόν στην άλλη πλευρά του Αιγαίου. Βρίσκεται πάνω από αυτούς, μέσα στις δικές τους κοινωνίες: είναι το κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις του και οι πολεμικοί τους σχεδιασμοί. Η εργατική τάξη δεν έχει τίποτα να κερδίσει από αυτή την κούρσα. Δεν θα δεχτούμε να πληρώσουν οι εργαζόμενοι τους εξοπλισμούς της ελληνικής αστικής τάξης για να γίνει “ισχυρότερη” στον ανταγωνισμό της με την Τουρκία.

Και εδώ βρίσκεται μια **κρίσιμη ευθύνη για την ελληνική Αριστερά**, καθώς τμήματά της αδυνατούν να απαντήσουν σε αυτή την πραγματικότητα. Αναπαράγουν, σε διαφορετικές παραλλαγές, τον βασικό πυρήνα της κυρίαρχης εθνικιστικής αφήγησης: η Τουρκία είναι η μόνιμη απειλή, η Ελλάδα βρίσκεται διαρκώς σε θέση άμυνας, οι ελληνικές διεκδικήσεις είναι αυτονόητα δίκαιες και επομένως οι εξοπλισμοί είναι αναγκαίοι.

Αυτή η λογική μπορεί να ντύνεται με “αντιιμπεριαλιστικό” λεξιλόγιο, δεν παύει όμως να καταλήγει σε ένα συμπέρασμα: να εξοπλιστεί η Ελλάδα απέναντι στην Τουρκία. **Δεν μπορεί να υπάρχει αντιπολεμική και διεθνιστική Αριστερά που αναπαράγει την ίδια βασική αφήγηση με το ελληνικό κράτος.** Δεν γίνεται να καταγγέλλονται οι εξοπλισμοί γενικά και ταυτόχρονα να θεωρούνται “αναγκαίοι” οι ελληνικοί εξοπλισμοί επειδή υπάρχει η Τουρκία. Δεν γίνεται να καταγγέλλεται ο εθνικισμός όταν αφορά τους άλλους και να βαφτίζεται “άμυνα” όταν αφορά τη δική μας αστική τάξη.

Η Αριστερά δεν υπάρχει για να εξηγεί γιατί η ελληνική αστική τάξη “έχει δίκιο”. Υπάρχει για να οργανώνει την εργατική τάξη απέναντι στη δική της αστική τάξη. Η εργατική τάξη της Ελλάδας δεν έχει κανένα συμφέρον από την ελληνική γεωπολιτική αναβάθμιση. Όπως και η εργατική τάξη της Τουρκίας δεν έχει κανένα συμφέρον από την τουρκική γεωπολιτική αναβάθμιση. **Δεν θα γίνουμε χειροκροτητές της “ισχυρής Ελλάδας”.**

ΜΕ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ, ΟΧΙ ΜΕ ΤΙΣ ΑΣΤΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ!

Η απάντηση στην πολεμική προετοιμασία δεν μπορεί να είναι ένας άλλος στρατιωτικός συνασπισμός. Η απάντηση είναι η διεθνιστική εργατική πάλη. Η δική μας “Ασπίδα” είναι ο κοινός αγώνας των εργαζομένων Ελλάδας και Τουρκίας ενάντια στους εξοπλισμούς και τον πόλεμο.

Απέναντι στον ελληνοϊσραηλινό άξονα, αντιτάσσουμε τη διεθνιστική αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη. Ακύρωση των στρατιωτικών συμφωνιών, διακοπή της πολεμικής συνεργασίας, καμία διευκόλυνση στο κράτος του Ισραήλ.

Απέναντι στους εξοπλισμούς, διεκδικούμε δραστική μείωση των στρατιωτικών δαπανών με αύξηση των κοινωνικών για υγεία, παιδεία, πρόνοια, στέγαση και δημόσια αγαθά.

Απέναντι στο NATO, τις βάσεις και τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, παλεύουμε για έξοδο από τους πολεμικούς μηχανισμούς.

Δεν θα πληρώσουμε την “εθνική αναβάθμισή” τους.

Δεν θα δεχτούμε να κόβονται κοινωνικές δαπάνες για να αγοράζονται όπλα.

Δεν θα δεχτούμε η Ελλάδα να μετατραπεί σε πολεμική μηχανή.

Με τους λαούς της Ελλάδας, της Τουρκίας, της Παλαιστίνης και όλης της περιοχής - όχι με τα κράτη, τους στρατούς και τα συμφέροντα του κεφαλαίου!

Η δική μας προοπτική δεν είναι μια “ισχυρή Ελλάδα” μέσα στον καπιταλιστικό και ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό. Είναι η ανατροπή του πολέμου, του εθνικισμού και του καπιταλισμού.

Κομμουνιστική Απελευθέρωση
2/9/2026